

# JÓGVAN MARTIN OG B68 VENDU GONGDINI

B36 tóktist hava ilt við at trúgva, at tað skuldi bera til hjá teimum at vinna, og toftamenn spældu betri, enn teir hava gjørt leingi. Venjaraskiftið fæddi við sær væleydnaðar broytingar og trý kærkomin stig

1. deild menn:  
B68-B36 1-0 (1-0)

Toftafólk fóru væl nøgd av

Svangaskarði sunnudagin: teirra lið hevði vunnið, og hóast sigurin var so lítil, sum tað ber til, so hildu tey,

at tað var uppiborið, at teirra enn eina ferð høvdu sygt fyri, at B36 fór suður aftur sum av torvheimum. Hýr-

urin, sum var á botni eftir tapið móti HB, er betri, og tað er ikki spurt, at tey vóna, at tað fer at bera til ikki at koma tómhentur aftur úr Gøtu komandi sunnudag.

Nýggi venjarin, Jógván Martin Olsen, hevði gjørt nakrar broytingar, sammet við uppstillingina, teir hava havt higartil, og tað var eyðsýnt, at tankin hjá venjarinum var at styrkja um bóltspælið. Eyðfinn Olsen var settur á forstopparan, og Jákup Eli Olsen, sum er um at kom: fyri seg eftir drúgv tíðarskeiði við skáðum og sum móti HB var vongverji, var mitt á miðjuni.

## ÓTOLNIR

Fyrra umfarið var eitt langt stríð um miðvøllin. B36 man teljast millum liðini, sum hava bestu miðvallarspælarnar, men á Svanga-skarði megnaðu Djóni N. Joensen, Jens Kristian Hansen og Julian Johnson saman við John Hera Dam og Ronnie Samuelson í borðunum óngantíð at skapa málsekið spæl og møguleikar til Jørgen Meitilberg og Gunnar Nielsen á toppinum.

B68 setti verjustríð inn eitt sindur aftarlaga. Tað bar við sær, at tað var gott samband millum keturnar, og í staðin fyri at toga sundur í borðunum og fáa fleiri

mans við í álop sendu havnarmenninir langar bóltar til álopsmenninir. Næskasta royndin hjá teimum var, tá Julian Johnson úr spískum í høgru smekkaði í stólpan.

## STÝRDU MEIRI

B68 fekk hol á, tá 28 minuttir vóru farnir Óssur Hansen, sum aftur hesa ferð var stak væl upplagdur á miðvøllinum spældi eitt tvey í høgra borði við Jan Petersen á vongverjanum. Jan slapp til baklinjuna, legði innfyri, Páll Didriksen tók verjuna við sær móti nærra stólpa, og so var fritt hjá Akseli Højgaard at skora við handara stólpa.

Seinna umfarið gekk tað alt meiri fyri seg eftir treytunum hjá heimaliðinum, sum lá heldur aftarlaga, bíðaði eftir mótskúðum og so setti skjótálop inn. Teir komu til nógvar møguleikar, og ta einu ferðina høvdu teir eina seks hornaspørk upp í slag.

Teir fingi einki mál afturat, men teir høvdu møguleikar. Hin størsta fekk Óssur Hansen, tá hann skuldi umseta brotsspark til mál, eftir at Fróði Benjaminsen varð felður. Hann sendi Egin Høgenesen í annað borðið, men søplandi møguleikan burtur við at senda bóltin í somu síðu.

Síðstu fimm minuttirnar

spældi B36 við tíggu monnum, tí Tummas Eli Hansen varð vistur av vøllinum. Fróði Benjaminsen var um at gerast leysur um brotsteigarmarkið, men varð tikin av veteraninum, sum fekk ostaskorpuna fyri næsarnar og frá áskoðaraplássunum aftur einaferð noyddist at staðfesta, at skyldmenninir á Toftum eru boysnari at hava við at gera, enn so mangir aðrir.

Grannarnir úr HB fóru eitt pláss upp um B36 á stóðutalvuni, men tað er framvegis nógvar at spæla um. Sunnudagin kemur IF í Gundadali, og tá skulu øll stigini vinnast, um B36 framvegis skal gera sær hugsanir um at vinna FM í 60 ára føðingardagsgávu!

Hjá B68 snýr tað seg framvegis um at sleppa úr botninum. Hugburðurin hesa ferð boðaði frá, at tað er stórt sannlíkið fyri, at endastaðan fer at verða nærri miðjuni enn botninum.

Men nú fáa vit at síggja!  
(jh)

## B68 LEYST AV BOTNINUM

Flutti við sigrinum á Skála í fjálgu stóðuna mitt á stigatalvuni

2. deild menn:  
B68-Skála 2-1 (1-1)

Tað var eitt gott vikuskifti hjá toftamonnum. Umframt at fáa luft frá botninum í bestu deildini løgdu teir næstbestu eisini sjögv millum seg og niðurflytingarhóttanina.

Skálamenn vitjaðu á Svangaskarði við sínum besta liðið, og teir fóru tómhentir avstað aftur. Seinasta korterið trýstu teir fyri at javna 2-1 leiðsluna hjá heimaliðinum, men hóast bólturin hesa løtuna var væl meiri á toftahálvuni enn hinumegin, so komu teir ikki nærri enn hálfvøllara upp um málið úr stuttari fjarstöðu eftir innlegg úr vinstru.

Næstbesti málskjúttin í 2. deild, Petur Gaardlykke, setti hol á longu tá átta minuttir vóru farnir. Hann var púra leysur og stútaði innlegg í kassan. B68 hevði fleiri møguleikar fyrra partin av fyrra umfarinum, t.d. var Petur Gaardlykke einaferð innanfyrir málverjan og einaferð sendi hann dygst við síðuna av.

Fleiri av teimum hinumegin fjórðin tóktist ikki vera eins væl fyri sum nógvir av ungu toftamonnum, men fram móti stóðunum høvdu teir nokur snaralop, og ta einu ferðina eydnaðist tað Tummasi Johansen at sneiða framvið sínum manni, renna frá verjuni og senda flatt í handara

síðunetið.

Hans Hansen, sum ikki hevur spælt síðani nakað undan summarsteiginum, men sum hesa ferð var sannur fongur á B68 miðvøllinum, gjørdi sigursmálið, tá bara fyra minuttir vóru farnir av seinna umfarinum. Eingin fór eftir honum, tá hann hevði sneitt ein av á mótstøðuhálvuni, og komin fimm metrar úr brotsteiginum smekkaði hann flatt í kassan.

Tepri sigurin var nóg mikið hjá B68 til at flyta í fjálga stóðu mitt á stigatalvuni, meðan skálamenn eru kroystir í botninum og skulu ansa sær, um teir á hesum sinni ætla at vera meiri enn eitt ár í næstbestu deildini. jh

## KYNSTRÍÐ AT SÍGGJA MILLUM FINGRARNAR

Hugleiðingar um ein steypafinalu hjá kvinnum 1996, og edla kynstrið at síggja millum fingrarnar

Seinasta hóskvöld var steypafinalan hjá kvinnum spæld á ovara vølli í Gundadali.

Bæði undan, undir, og eftir finaluna, snúði teg seg um at vera góður í edla kynstrinum at síggja millum fingrarnar.

At umstøðurnar vóru sum tær vóru, var einki at siga til. Talan var um dyst hjá kvinnum, og hvørt leygur í hvussu tað gongur fyri seg...

Dysturin var lagdur á tað høgligasta tíðspunktið, sum æraðu limirnir í kappingarnevndini hjá FSF kundu finna. Hóskvöldið 15. august kl. 18.30.

At so teir áskoðararnir, sum ætlaðu sær at koma úr Klaksvík til dystin, ikki kundu sleppa norður aftur, tí Dúgván gavst at sigla aðrenn dysturin var liðugur, vóru ráð fyri.

Barsskor var settur at sigla eykatúr, og sjálvt um veðrið allan dagin var ringt – oysregn og vindur – so áttu fólkin at kunna roknað út, at stilt var í sjónum, og at veðrið fór at vera betri um kvöldið. At tey ikki tordu avstað í ringa veðrinum, kunnu tey bert takka sær sjálvum fyri.

Tann túrin, sum áskoðararnir helst skuldu fara úr Klaksvík, fyri at náa fram til dystin, var einki bussamband til Havnar, og tað kann púra rætt ikki vera ábyrgdin hjá nógurum øðrum enn júst fólkinum, sum ætlaðu sær avstað, sjálvi at tryggja sær fart – ið hvussu er til ein slíkan óinteressant kvinnudyst.

Í Gundadali var veðrið ringt, og áskoðararnir vóru ikki so nógvir, tí

bíli tað einki, at tá tíðs-sangurin varð spældur undan dystinum, mundi bandupptakarinn etið bandið, og okkara høgt virdi sangur hvørt um annað ljóðaði sum ein gravarsálmur í mjørka, og ein bleyt poppútgáva við denti á skerandi disskant.

Tað var hóast alt bert talan um kvinnudyst!

Steypafinalan varð sett í gongd, og spælt var av livins kreftum. Kvinnurnar vóru idnar, og tær góvu alt tær høvdu, fyri at vinna steypið, sum stóð uppá spæl.

At menninir hjá HB ikki høvdu áhuga í finaluni, og heldur funnu seg sær skógvarnar fram, og fóru at venja á niðari vølli, meðan finalan var spæld, er einki at siga til. HB ætlar sær jú at gera seg galdandi í oddinum í

1. deild, og venjing skal til, tað vita øll.

Óg tað kann heldur ikki vera problemíð hjá teimum, at bóltar fleiri ferðir mitt undir finaluni vórðu skotin niðan á ovara vølli, og spælarnir komu aftaná, søu út sum spurtekin (spæla kvinnur veruliga fót-bólt?), og fingur sín bólt aftur.

At flyta venjingina oman á niðaru hálfu á niðara vølli, var eingin loysn, tí so fóru bóltarnir bara út á Gundadalsvegin ella oman í plantasjuna, og tað er langur leinur at renna eftir einum bólti!

Dómarin og linjuverjar ikki helt umstøður vera til at fara úr longu buksunum, og at hin

hevði trupulleikar við at síggja um bólturin var úti ella ikki í ringa veðrinum, hevði einki at siga.

Dómarin hevði trupulleikar við at fylla dómaraseðilin rætt út eftir dystin, men tað er einki eindómi. Eitt heilt gult kort var at halda skil á, og at tað ikki varð givið rætta spælarnum á dómaraseðilinum, og at tøluni fyri útskiftingarnar vóru sum Harragud veit, er fullkomiliga líkagyltugt – tað er ikki á dómaraseðilinum at dysturin verður avgjórður – og hevur nakar brúk fyri røttum hagtølum, so kann viðkomandi bara sjálfur mæta upp til dystin og skriva niður.

Jú, steypafinalan hjá kvinnum 1996 endaði við uppibornum sigri til

HB, men umstøðurnar undan og undir dystinum, vóru sum best bar til.

Óg vit kunnu øll vera samd um at kvinnurnar hava ikki betri uppiborið, soleiðis sum tær spæla bólt!

Tær brúka nógva tíð til venjing, fyrireika seg væl til dystirnar og eru idnar undir leikinum, men álvart, kvinnur eru kvinnur, og fótibóltur er fótibóltur, so lat okkum ikki øsa okkum nøkur heilt fá mistøk í sambandi við steypafinaluna hjá kvinnum 1996.

Lat okkum heldur hyggja millum fingrarnar – tað er jú eitt sublimt kynstur!

Eyðun Klakkstein